

سُورَةُ يُوسُفَ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ سهرنجی سهرهتای سوورهتی (البقرة) بده، ئەو ئایەت و فەرمانانەى (لەم سوورەتەدا هەیه) چەند ئایەت و فەرمانێکی ئەو قورئانەپر لەدانای یەیه. أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ ئایا چ سەر سورمانێکی بۆ خەلکی تێدایە کەوێ و نیکامان نارد بۆ پیاویک لەخۆیان کە: خەلکی بیدار بکەرەوێ دایان بچلە کێنە (تا خواناس و خواپەرەست بن) و مژدە بەدەبەوانەى باوەریان هێناوێ کە بیکومان پلەو پایەى بەرزو بلندیان بۆ هەیه لای پەروەردگاریان وتیان: بەراستی ئەم (محمد ناو) جادووگەرێکی ئاشکرایە. إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ بەراستی پەروەردگاری ئێو (الله) یە، ئەو زاتە یە کە ئاسمانەکان و زەوی لەشەش رۆژدا دروست کردووە، لەوودوا لەسەر تەختی فەرمانرەوایی وەستا (ئەلبەتە چۆنێتی وەستان و تەختی فەرمانرەواییەتی و گەلی شتی لەو بابەتە لەرادی بۆچوونی ئێمە بەدەر، تەفسیری ئەم ئایەتەیان لەپێشەوا مالیک و ئەحمەد پرسیووە، لەو لەمدا وتوویانە: وەستانە کە حەقیقەتی هەیه، چۆنێتێ کە شاراوێ، پرسیار کردن دەربارەى بیدەیه، باوەر بوون پێی واجبە)، هەر خۆیشی پلانی هەموو شتێک دائەنێت و هەموو شتێک رێک ئەخات، هیچ کەس نیە شەفاعەتخواز و تەکار بێت، مەگەر دواى مۆلەتی ئەو زاتە، ئەو خواپەرەردگارتانە، کەوابوو بپەرستن، جا ئایا بۆچی یادەوێ وەرناگرن و بیر ناکەنەو؟! إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ گەرانیەوێ هەر هەمووتان بۆ لای ئەو زاتە یە، بە ئێنی خوا هەمیشە راستە و دروستە و نەگۆرە، بەراستی خۆی سەرەتا دروست کراوان بەدی دەهێنێت و دوايش وەک خۆیان لێدەکاتەو (تا لەقیامەتدا) ئەوانەى کە باوەریان هێناوێ کارو کردەوێ چاکەکانیان ئەنجامداوێ بەدادپەرورەى پاداشتیان بداتەو، ئەوانەش کە بن باوەر بوون خواردنەوێ لەکۆل و سزای بەئیش و ئازاریان بۆ ئامادەیه بەهۆی ئەوێ کە باوەریان پێ نەئەکرد. هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ

لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

خو ئه و زاته يه كه خوری کردووه به سه رچاوهی تیشک و پرووناکیه کی پرشنگدار، مانگیشی کردووه به سه رچاوهی پرووناکی، چهنده ها جیگه ی هه لهاتن و ئاوابوونیشی بو دیاری کردووه (جگه لهوه ی هه رشه وه به شیوه یه ک خوی دهنوینت) تا بزنان و بیکه نه بنه مای سالژمیژی و حساب راگرتن، خوی گه وره ئه وه ی به بن مه به ست دروست نه کردووه، به لکو هه مووی له سه ر بنچینه ی حق و راستی به دییناوه، به و شیوه یه ئه و زاته ئایه ت و به لگه و موعیزه کانی پروون ده کاته وه بو که سائیک که بیانزان و تیی بگه ن. **إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾** به راستی له جیاوازی شه وو رۆژو ئه و شتانه دا که خوا له ئاسانه کان و زه ویدا دروستی کردوون، به لگه و نیشانه ی زۆرن بو که سائیک که له خوا بترسن و دینداری بگه ن. **إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾** به راستی ئه وانه ی که به ته مای ئاماده بوونی بهر باره گای ئیمه نین و (باوه ریان پیی نیه) و رازی بوون به ژیا نی ئه م دنیا وه دلیا بوون پیی و دلیان پیی خوشبو و ئه وانه ش که خویان غافل و بن ئاگان له ئایه ت و نیینی دروست کراوه کانی ئیمه، (سه رنجی ناده ن و بیر لینا که نه وه)... **أُولَئِكَ مَا وَلَّهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾** ئا ئه وانه شوین و جیگه یان ئاگره به هو ی ئه و کار و کرده وانه ی که ده یانکرد. **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾** به راستی ئه وانه ی که باوه ریان هیئا وه و کارو کرده وه چا که کانیان ئه نجمدا وه، په روه ردگاریان به هو ی ئیان و باوه ری (ریک و پیک و دامه زراویانه وه) هیدایه ت و رینمویان ده کات (بو ئه نجمدانی هه موو کارو کرده وه یه کی چاک، له و جیهانیشدا) له ناو به هه شته جوړاو جوړه پر له نازو نیعه ته کاندا چهنده ها روبر به به رده میاندا ده روات. **دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَءَاخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾** دوعاو پارانه و هیان (له به هه شدا ئه مه یه: په روه ردگارا، پاک و بیگه ردی و ستایش شایسته ی تویه ئه ی خوی میهره بان، چاک و چوونیشیان له وئ سه لامکرده، دوا هه مین گوفتاریشیان دوا ی هه موو نازو نیعه تیک، دوا ی هه موو به خششیک ئه وه یه که: پر به دل، له ناخی ده روونیا نه وه به راستی ده لئین: الحمد لله رب العالمین. **وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾** ئه گه ر خوا خه لکی تووشی شه رو ناخوشی به زووی بکر دایه (له سه ر داخوازی خویان کاتیک ته نگه تاو دهن) هه روه کو چو ن بو داخوازی خیر په لایانه، ئه وه هه ر هه موویان کو تایی به ژیا نیان ده هیئرا (به لام

خوای گه وره واناکات، به لکو ده فرمویت) جا ئه وانهی به ته مانین ئاماده ی به رده م باره گای ئیمه ببنه وه (باوه ریان پیی نیه)، ماوه یه ک وازیان لیده هیئین تا له سته میاندا رۆچین و سه رگه ردان بن. **وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** ﴿١٢﴾ کاتیکیش ئاده میزاد (ئه وانهیان که باوه ر له ده روونیاندا به چاک دانمه زراوه) زیان و ناخوشیه کی تووش بیٔ، ئه وه هاناو هاوار بو ئیمه ده هیئت بو لبردنی، له کاتی راکشاندا، یان به دانیشتنه وه، یان به پیوه بیٔ، جا کاتیک زهره ر و زیانه که ی لی دوور ده خه ینه وه ده که ویتنه وه باری ئاسایی، هه روا ده پروات به ریډا و بارودوخی ئه وسای فه راموش ده کات، هه روه ک رۆژی له رۆژان هاواری له ئیمه نه کردیٔ و له ئیمه نه پارابتنه وه تا ناخوشی و زیانیکی که تووشیووه لیی دوور بجه ینه وه، ئا به و شیوه یه بو له سنوور ده رچووان ئه و کارو کرده وانهی که ده یانکرد رازی تراوه ته وه. **وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ** ﴿١٣﴾ سویند به خوا بیگومان ئیمه له سه ده کانی پیش ئیوه دا خه لکیکی زورمان له ناو بردوه کاتیک سته میان کردوه و رۆچوون تیایدا، له کاتیکیشدا پیغه مبه ره کنیان به به لکه ی زوره وه بو هات و (په یامی خویان پی راکه یاندن) وه نه بوو باوه رپشیان پیه یین، (ئیمه ش توله مان لیسهندن) ئا به و شیوه یه توله له قه وم و گهلانی تاوانبار ده که ینه وه. **ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ** ﴿١٤﴾ پاشان ئیمه ئیوه مان کرده جینشین له زه ویدا له دوای له ناو بردنی ئه وان، تا بینین ئیوه چی ده که ن و چۆن ده که ن! **وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتُتَبَّعُ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ** ﴿١٥﴾ کاتیکیش ئایه ته کانی ئیمه که پروون و ئاشکرایه به سه ریاندا بخوینریتنه وه، ئه وه ئه وانهی که به ته مانین ئاماده ی به رده م باره گای ئیمه بن ده لێن: قورئانیکی جگه له مه به ینه و بیخوینره وه، یان بیگوره (به شیوه یه کی تر)، تویش ئه ی محمد (ﷺ) پیان بلی: من بوم نیه له خومه وه ئه وه بیگورم، من شوینی هیچ شتیکی ناکه وم جگه ئه وه نه بیٔ که به وه حی پیم ده گات، به راستی من ده ترسم ئه گه ر یاخی بم له په روه ردگارم و نا فه رمانی بکه م گیروده ی سزایه کی سه ختی رۆژیکی زور گه وره بم. **قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَبُكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمَرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ** ﴿١٦﴾ پیان بلی (ئهی پیغه مبه ر ﷺ) ئه گه ر خوا بیویستایه ئه وه قورئانم به سه ردا نه ده خوینده وه، خوایش ئاگاداری نه ده کردن پیی، چونکه به راستی ئاشکرایه که من ته مه نیکی دوورو درێژم

له ناوتاندا به سهر بردووه پيش هاتنى قورئان (بى ئه وهى وشه يه ك له م قورئانه بزانم) كه واته بوجى عه قل ويرو هوشتان ناخه نه كار (كه سيكى نه خوينده وار تا ته مه نى چل سالى هيچ نه لئيت، به مه رجيك ناو بانگى ده ركرد بئت به راستگويى و ئه ميندارى، كه چى له و ته مه نه به دواوه ئه م قورئانه ريك و پيكه رابگه يه نئيت، ئايا ره وانه هر كه س ده ييستيت خيرا بروا به نئيت به نيره رى قورئان و ئه و كه سه ش كه بوى ره وانه كراوه؟) **فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ** ﴿١٧﴾ جا كى له وه سته مكارتره كه درو به دم خواوه هه لده به ستيت، يا خود ئاياته كانى به درو بزانيت و برواى پيى نه ييت، به راستى تاوانباران سه رفراز نابن. **وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُونَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَبْعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ** ﴿١٨﴾ بى باوه ران و خوانه ناسان) شتيك ده په رستن له جياتى خوا نه زيانان پنده گه يه نئيت نه قازانج، ده شلين: ئا ئه و بت و شتانه تكا كارمان لاي خوا، پيان بلى ئه ي محمد (ﷺ): باشه ئايا ئيوه خوا ئاگدار ده كه نه وه به شتيك كه له ئاسانه كان و له زه ويده هه ييت و خوا نه يزانيت؟! پاك و بيگه رده و به رزو بلنده و دووره له وهى كه نه فامان ده يكه ن به هاوه لى. **وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ** ﴿١٩﴾ خه لكى له سه ره تاي په يدا بوونياندا به ش به ش نه بوون به لكو ته نها يه ك پارچه بوون، يه ك ئاين بوون، يه ك بيرو باوه ر بوون، جا كه (زه مان تيپه رى و زور بوون و له سه رچاوه ي نوورى پيغه مبه رايه تى دووركه و تنه وه) ناكوكى و جياوازى له ئيوانياندا په يدا بوو به ش به ش بوون، خو ئه گه ر بپاردا ده ي پيشتى له لايه ن په روه ردگارته وه نه بوايه، ئه وه دادپه روه رى هر له دنيا دا له ئيوانياندا نه نجامده درا، (حه ق و راستى روون ده كرايه وه) له و شتانه دا كه كيشه و جياوازى تيدا ده كه ن. **وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ** ﴿٢٠﴾ هه روه ها بى باوه ران ده لين: بو مو عجزه و به لگه يه ك دانه به زيرا يه سه رى له لايه ن په روه ردگارته وه، ئه وه له وه لامياندا بلى: به راستى مو عجزه و نه ينى و شاره و كان ته نها به ده ست خوايه، جا ئيوه چاوه روانى بكه ن، بيگومان منيش له گه لتاندا له چاوه روانانم. **وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ** ﴿٢١﴾ كاتيكيش خه لكى له دواى ناخوشي ه كه بويا ن پيش ديت له ره حمه ت و به خششى خو مان به هره وريان ده كه ين، ئه وه يه كه سه ر پيلانگيرى كاريانه دژ به ئاين و فره مانه كانى ئيمه، ئه ي محمد (ﷺ) پيان بلى: خوا خيرتره له وان له نه خشه و پلاندا، به راستى فريشته كانمان هه موو پيلان و فيليك كه ده يكه ن تو مارى

ده‌کن. هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أُنْجِيتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٣﴾ ئه‌ی هاوه‌لگه‌ران خوا ئه‌و زاته‌یه که له‌وشکانی و ده‌ریادا هاتو چۆتان پیده‌کات، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که له‌که‌شتیه‌کاندا ده‌بن و ده‌یانگو‌یزنه‌وه به‌هۆی باو شه‌مائیکی پاک و ئارامه‌وه‌وه هه‌مووان دلخۆشن پێی، ئه‌وه بایه‌کی توندو به‌هیز و سه‌خت به‌ره‌و که‌شتیه‌که بێت و هه‌لبکات، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه شه‌پۆل بۆیان بێت، ئیتر وایزان که ده‌وره‌دران و (رزگار بوونیان ئه‌سته‌مه، ئا له‌و کاته‌دا خه‌لکه‌که به‌سۆزه‌وه) هاناو هاوار بۆ خوا ده‌بن، دلنیاں خوا نه‌بێت که‌س ناتوانیت فریایان بکه‌ویت، له‌کاتیکدا بیرو باوه‌رو ئاینیان به‌ته‌واوی پاک و پوخت و یه‌کلای ده‌که‌نه‌وه بۆ خوا، بۆیه به‌سۆزه‌وه ده‌لێن: سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر له‌م به‌لایه، له‌م ته‌نگانه‌یه، رزگارمان بکه‌یت، ئه‌وه به‌پراستی ده‌چینه‌ پیزی سوپاسگوزارانه‌وه. فَلَمَّا أَنْجَلَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بِغَيْرِكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ جاکاتی که خوا رزگاری کرد، خیرا ئه‌وان به‌ناحق ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌سته‌مکاری له‌زه‌ویدا، ئه‌ی خه‌لکینه: به‌پراستی سته‌م کردنان ته‌نها له‌سه‌ر خۆتان ده‌که‌ویت و به‌زیانی خۆتان ته‌واو ده‌بێت، ئیوه به‌و سته‌مکاریه‌ خۆشی و رابواردنی زیانی دنیا‌تان ده‌ویت، له‌وه‌ودوا گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆ لای ئیمه‌یه‌وه ئه‌وسا ئاگادارتان ده‌که‌ینه‌وه به‌هه‌موو ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌تانکرد. إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتْنَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ بێگومان نموونه‌ی زیانی ئه‌م دنیا‌یه، هه‌ر له‌و بارانه‌ ده‌چیت له‌ئاسمانه‌وه دامانباراندوو به‌هۆیه‌وه پروه‌کی زه‌وی گه‌شه‌ده‌کات و به‌یه‌کدا چوون (به‌رو بوومی خۆی پێشکه‌ش ده‌کات) له‌و خوراکانه‌ی که هه‌م خه‌لکی و هه‌م ئازهلێش لێی ده‌خۆن، هه‌تا کاتیک وای لێ دیت زه‌وی، به‌جوانی نه‌خش و نیگاری خۆی ده‌رده‌خات و خۆی ده‌رازینێته‌وه، خه‌لکه‌که‌ی وا گومان ده‌بن به‌پراستی هه‌میشه‌ ده‌سه‌لاتداری ته‌واون به‌سه‌ریدا (ئا له‌وکاته‌دا که خه‌لکی خراب و غافل و دلنیا به‌دنیا خۆشه‌و هه‌رچی گونا‌هو تاوانه‌ ده‌یکه‌ن) ئه‌وه فه‌رمانی ئیمه‌یان بۆ ده‌رده‌چیت له‌شه‌ودا یان له‌پوژدا، ئه‌وسا وه‌ک کشتوکالی دروینه‌کراوی لێ ده‌که‌ین، هه‌روه‌کو دوینی نه‌بووین، ئابه‌و شیوه‌یه‌ ئایه‌ته‌کانی خۆمان پروون ده‌که‌ینه‌وه بۆ که‌سانیک بیر بکه‌نه‌وه و تیفکران (وا دیاره‌ پوژیک دیت پێشکه‌وتنی زانستی ده‌گاته‌ ئاستیکی زۆر بالا، خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه زۆر غه‌را ده‌بن،

به لām له پریکدا خوا کوډای بهه موو شتیک دهینیت). **وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰی دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ** (۲۵) خوی گورهش بانگهواز دهکات بو بهه شتی پر له شادی و ناشتی و ئاسایش، هر که سیک نهو زاته بیهویت (خویشی ههول بدات بو بهه ستهینانی) رینمووی دهکات بو ریگه و ریازی راست و دروست. **لِّلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا الْحُسْنٰی وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهُهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذُلٌّ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ** (۲۶) بو نهوانه ی چاکه یان کردوو، پاداشتی چاکترو بهه شتی بهرین و زیاتریش ئاماده به چهنده ها قات، (له ریوایه تیکدا که پیشهویان نهحمد و موسلیم ریوایه تیان کردوو، نهو زیاده به، ته ماشا کردنی روخساری پر له نووو قه شهنگی زاتی پهروهردگاره) رووخساریش یان رهشی و تالی و پسوایی و زهیلی و ماندویتی پیوه دیارنیه، ئا نهوانه نیشته جیی بهه شتن و بو هه میشه ژیا نی تیدا ده به نه سه ر. **وَالَّذِيْنَ كَسَبُوْا السَّيِّاَتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذٰلَةٌ مَّا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَانَمَا اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ** (۲۷) نهوانه ش گونا هو تاوانه کانیان نه نجمداوه، هه چهنده پاداشتی هر گونا هو تاوانیک به قه ده ر خو ی ده ریته وه (به لām هه ندیک نه وهنده تاوانبارن) خه جالته و سه رشو ری و روو رهشی ماندووی کردوون، کهس نیه په نایان بدات و بیانپاریزی ته له (خه شم و قینی) خوا، نه وهنده روو رهش هر ده لیی پارچه یه ک له شهوی تاریک رووخساری داپوشیوون، ئا نهوانه نیشته جیی ناو ئاگری دوزه خن و بو هه میشه ژیا ن له ناویدا ده به نه سه ر. **وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ** (۲۸) نه مانه ش له روژی کدا ده بیته که هر هه موو خه لکی کو ده کهینه وه بو لیپرسینه وه، پاشان بهوانه ده لیین: که شه ریک و هاوه لیان بو خوا برپارداوه: خو تان و نهو شتانه ی که ده تانپه رست، له جیی خو تان بوه ستن و مه جو لین، نه وسا مو شریکه کان له په رستراوه کانیان جیا ده کهینه وه، خوا بت و په رستراوه کان، ده هینیته قسه و نه وانیش به یه ک ده نگ ده لین: پیوه ئیمه تان نه ته په رست!! **فَكَفٰی بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ** (۲۹) ئینجا خوا به سه که شایهت بیت له تیوان ئیمه و ئیوه دا، به راستی ئیمه ئاگداری په رستن و پارانه وه ی ئیوه نه بووین. **هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا اِلٰی اللّٰهِ مَوْلٰهُمْ اَلْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ** (۳۰) ئا له ویدا (له گوره پانی مه حشه رو لیپرسینه وه دا) هه موو کهس ده رته نجمی کارو کرده وه ی رابوو ردووی هه ست پی دهکات که پیش خو ی رهوانه ی کردوو، نه وسا هه مووان ده گه ریترینه وه بو لای خوا، خاوه نی راسته قینه و پهروهردگاری حق، هر چیه کیش به ناحق دهیانپه رست و هه لیانده به ست

و پښی هه لځه له تاو بوون، ون ده بښت و له ناو ده چیت.. **قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ** (۳۱) ئه ی پیغه مبه ر (۳۱) پښان بلئ: کي هه یه له ئاسمانه وه (به هو ی تیشکی خوړو بارانه وه) و له زهویه وه (به هو ی خاک و ئاوو هه واوه) رزق و روژیتان بو فراهه م به ښیت و پښتان به خشیت، ئه ی کي هه یه خاوه نی ده زگا کانی بیستن و بینین بیت (توانای بیستن و بینینان پی به خشیت) ئه ی کي زیندوو له مردوو دهرده هښیت و مردوو له زیندوو دهرده هښیت، هه رواها کي یه که هه موو کارو فرمانه کان جیبه جی ده کات و گورانکاریان به سهردا ده هښیت (له به رامبه ر هه موو ئه و پرسیاران هه وه (خه لکی ده لئین: الله، خوا (هه موو ئه و کارانه و زیاتریش زور به ئاسانی نه نجام ده دات له ریگه ی یاساو به رنامه یه که وه که هه ر خوی دایر شتو وه)، که واته پښان بلئ: ئایا ناترسن له سهره نجامی یاخی بوونتان، ئایا ناترسن له خه شم و قینی خوا؟! **فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي تُصَرِّفُونَ** (۳۲) جا هه ر ئه و زاته یه په روه ردگاری راست و دروستتان، (باشه) دوا ی حق و راستی چی هه یه جگه له گومرانی و سهر گهردانی؟ (ئیتړ ئیوه بو بیرناکه نه وه) چو ن لاده درین (له ریازی حقه وه بو ریازی به تال)؟! **كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ** (۳۳) ئا به و شیویه (چونکه له گه ل ئه و هه موو به لگه یه دا هه ر تاوانبارن و سهر که شی ده کهن) بریاری په روه ردگارت له سهر ئه وانه ی که له سنوور دهرچوون پراوه ته وه، که ئه وانه به راستی هه ر ئیمان و باوه رناهین. **قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ فَإِنِّي تَوَفَّكُونَ** (۳۴) ئه ی محمد ﷺ پښان بلئ: باشه ئایا له و شتانه ی که ئیوه له جیاتی خوا (ده پیه رستن) که سییک هه یه که بتوانیت شتیک دروست بکات له سهره تاوه، یان نه گهر دروستی کردو دوا ی نه ما، ئایا ده توانیت سهر له نوی بیښیتنه وه کایه؟! ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) تو بلئ: هه ر خوا، الله، هه ر ئه و ده توانیت له سهره تاو نه بوونه وه خه لکی و هه موو شت دروست بکات و پاشان دوا ی مردن و نه مان دوو باره ی بکاته هوه، که و ابو چو ن لاده درین له حق به هو ی درو و پرو پاگهنده وه؟! **قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ** (۳۵) هه روه ها پښان بلئ: ئایا که سییک یان شتیک هه یه له په رستراوه کانتان، هیدا یه ت و رښمووی بکات بو ریازی حق و راستی (نیگومان نه خیر) ده ی پښان بلئ: خوا رښمووی بو حق و راستی ده کات، جا ئایا که سییک رښمووی بکات بو حق و راستی شایسته تره که په پره وی بکری یان که سییک رښمووی

وەرناگریت مه گەر پښووی بکړی؟ نه وه چیتانه چوں بریاری وا ددهن؟ فرهانی وا دهرده کهن؟ وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ زور بهیان شویتی هیچ شتیک ناکهون تنها گومان نه بیټ، بهراستی گومانیش هیچ سوو دیک به خاوه نه که ی ناگه یه بیټ له باره ی حق و راستیه وه، بهراستی خوا زانایه به هه موو نه و کارو کرده وانه ی که نه نجامی ددهن. وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ و نه بیټ نه م قورئانه له لایه ن که سیکه وه دارپژرا بیټ و هه لبه سترایټ جگه له خوا، به لکو راستی و رهوانی کتبه ئاسمانیه کانی پیش خوشی دوویات ده کاته وه، هه روه ها پروونکه روه ی بیرو باوهرو نه رکه کانه، بهراستی هیچ گومان له وده ا نیه که نه م قورئانه له لایه ن په روه ردگاری هه موو جیهانه وه ره وانه کراوه. اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَاَدْعُوا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ به لکو (له گه ل نه و هه موو به لگانه دا) نه وانه ده لاین که محمد ﷺ قورئانی هه لبه ستووه، بلای: ده ئیو ه ش سووره تیک وه ک سووره ته کانی دارپژن و بیینن، داوا بکه ن له هر که سیکی تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) دریغی مه که ن نه گەر راستگون. بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ به لکو سه ره رای نه و هه موو به لگانه نه وانه پروایان به قورئان نه کرده وه که هیچ شتیکیان نه زانیو وه دهر باره ی، هیشتا بویان نه هاتو وه سه رنه نجامی نه و به لینانه ی که به لینی پیداون، هر به و شیوه یه نه وانه ی پیش نه مان به رنامه ی خویان به درو زانی و پروایان پیی نه بو، ده ته ماشا بکه و سه رنج بده بزانه سه رنه نجامی سته مکاران چوں بو وه. وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ له و خه لکه دا که ساتیک هه ن ئیمان و باوه ر به قورئان نه هیئن و هه شیانه ئیمان و باوه ری پیناهینیت، په روه ردگاری تویش هه میشه ئاگاداره به وانه ی که تووی خراپه ده چینن. وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ اَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ نه گەر پرواشیان پینه کردیت و به رنامه که ی توایان به درو زانی، نه و تو ش بلای: کارو کرده وه ی خو م هر به و خو مه و کارو کرده وه ی خو تان هر به و خو تانه، ئیوه به رین و لپیر سراو نین له هر چی من ده یکه م، منیش به ریم و لپیر سراو نیم له هر چی که ئیوه ده یکه ن. وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ له و بی باوه رانه که ساتیک هه یه گویت بو هه لده خات (کاتیک قورئان ده خوینیت)، جا ئایا تو

دهزانیت قسه و گوفتاری خوت بدهی به گوئی که سائیکدا که که پرو لائن ناییستن و نه گهر چی تی نه نه گه یشتن
 و عه قل و ژیریان نه ده خسته کار. **وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾**
 ههشیانه سهرنجی تو دهادت و له ههلس و کهوت و گوفتارو رهفتاری تو ورد ده بیته وه، جا ئایا تو هیدایه تی
 کوپرو نابینایان ده دهیت؟! نه گهر کوپراییان داهات بیت و نه بین؟! (دیاره که نه وانه دلیان کوپره و دهروونیان
 تاریکه و نایانه ویت نووری ئیسلام دل و دهروونیان پرووناک بکاته وه). **إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا**
وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ به راستی خوا هیچ جوړه سته میک ناکات له خه لکی، به لکو خه لکی
 خو یان سته له خو یان ده کهن. **وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ**
خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ پوژیک دیت خوا هر هه مووانیان کو ده کاته وه، و
 هه ست ده کهن ته نها سه عاتیک له پوژیان پیچووه (خزمان و ناسیاوان) هه مووان یه کتر ده ناسنه وه، ییگومان
 نه وانه ی که پروایان نه بوو به ئاماده بوونی به ردهم دادگای خوا، خه ساروت مه ندی و زهره مه ندیه کی زور پروایان
 تیده کات، به راستی نه وانه هیدایهت و هر گر نه بوون. **وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا**
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ خو نه گهر هه ندیک له هه ره شه کانی خو مان (بو خوا نه ناسان)
 پیش به بین و نیشانی توی بدهین، یا خود پیشتر گیانت بکیشین و ئاکامیان نه بینیت، نه وه گه رانه و هیان هر بو
 لای ئیمه یه (له دهستان دهر باز نابن)، له وه دواش خوا خوی شایه ته له سهر هه موو نه و کارو کرده وانه ی که
 نه نجامی ده دن. **وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾** بو هه موو
 قه و و گه لیک پیغه مبه ریک هه بووه، جا کاتیک (له گوره پانی مه حشه ردا) نه و پیغه مبه ریان ئاماده ده بیت،
 له سهر بنچینه ی دادپه روه ری داوه ری ده کریت له نیوانیاند و هیچ جوړه سته میکیان لینا کریت. **وَيَقُولُونَ مَتَىٰ**
هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ بیواهران ده لین: کوا، که ی نه و به لینه پیش دیت؟ که ی پوژی قیامهت
 به ریا ده بیت؟! نه گهر ئیوه راست ده کهن! **قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ**
أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ بیان بلای (من ته نها پیغه مبه رم) توانای
 نه وه شم بهر ده ست نیه که زهره ریک یان قازانجیک به خو م بگه یه نم مه گهر نه وه ی که ویستی خوی له سهر
 بیت، هه موو قه و میک کاتی دیاری کراوی خوی هه یه بو کوتای هاتنی، هر کاتیک نه و ساته گه یشت، نه و
 نه تاویک دوا ده کهن، نه ساتیکش پیش ده کهن. **قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا**
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ بلای: هه و آل بده نی باشه نه گهر سزاو تو له ی خوا له شه و گاردا یان له پوژگاردا

یه‌خه‌ی پینگرتن، تاوانباران (به‌ته‌مای چین!) ئاخۆ بۆچی په‌له‌ ده‌که‌ن؟! **أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ءَالَنْ**
وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ دواى ئه‌وه ئایا که (قیامه‌ت) پرویداو به‌ریا بوو باوه‌ری پێ ده‌هینن؟! ئه‌وسا
 پێیان ده‌وتریت: ئایست باوه‌ری پێ ده‌هینن؟! خو به‌راستی کاتی خو‌ی (به‌گالته‌ پێ کردنه‌وه) په‌له‌تان ده‌کرد له
 پێش هاتنی و (برواتان پێی نه‌بوو)! **ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ**
تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ ئه‌وسا به‌وانه‌ی که سته‌میان له‌ خو‌یان کرد ده‌وتریت: ده‌بچێژن سزاو ئازاری نه‌براه، مه‌گه‌ر
 یاداشت‌ان له‌ به‌رامبه‌ری کارو کرده‌وه و هه‌وله‌کانی خو‌تانه‌وه نادریته‌وه که ده‌تانکرد؟! **وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ**
إِى وَرَبِّى إِنَّهُ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾ بیاوه‌ران به‌گالته‌وه لیت ده‌پرسن: ئایا به‌ریا بوونی قیامه‌ت
 راسته؟ (شتی وا پێش دیت؟! بلی: به‌لێ، راسته، سویند به‌په‌روه‌ردگارم به‌راستی ئه‌وه حه‌قیقه‌تیکى و (هه‌ر
 پێش دیت و) ئیوه ناتوان خوا ده‌سته‌وسان بکه‌ن. **وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ**
وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ ئه‌گه‌ر هه‌رچی له‌زه‌ویدا
 هه‌یه که سێک که سته‌مى کردووه خاوه‌نى بێت (له‌ قیامه‌تدا) ئاماده‌یه هه‌ر هه‌مووى بکاته قوربانى خو‌ی و
 بیه‌خشیت، ئه‌وانه له‌ ده‌روونه‌وه زۆر په‌شیمان کاتیک سزاو ئازاری چاوه‌پروان نه‌کراو ده‌بینن، ئه‌وسا داوه‌ری له
 ئیواناندا له‌سه‌ر بنچینه‌ی دادپه‌روه‌ری ئه‌نجام ده‌دریت و ئه‌وانه هیچ جو‌ره سته‌میکیان لیناکریت. **أَلَا إِنَّ لِلَّهِ**
مَا فِى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَّا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ خه‌لکینه ئاگادارن و
 بیرتان نه‌چیت که به‌راستی هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هه‌ر هه‌مووى بۆ خوایه، ئاگادارن که به‌لێنى
 خوا راست و دروسته (قیامه‌ت به‌ریا ده‌کات و پاداشت و سزا له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئیمان و کرده‌وه دیاری ده‌کات)
 به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکى لهم راستیه بى ئاگان و نایزان. **هُوَ يُحْيِى وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ** ﴿٥٦﴾ هه‌ر خوا ژيان
 ده‌به‌خشیت و مردن پێش ده‌هینیت، هه‌ر بۆ لای ئه‌ویش ده‌برینه‌وه. **يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ**
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِى الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ ئه‌ی خه‌لکینه، به‌راستی ئیوه
 ئامۆزگاریه‌کى گه‌وره و گرنگتان له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه بۆ هاتووه که (قورئانه) شیفای و چاره‌سه‌ریشه بۆ
 نه‌خۆشى دڵ و ده‌روونه‌کان و رێ نیشانده‌رو په‌مه‌تیشه بۆ ئیمانداران. **قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ**
فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ ئه‌ی محمد ﷺ به‌ ئیماندارن بلی: با دڵشاد و شادومان بن به‌فه‌زڵ و
 به‌خشش و په‌مه‌تى خواى (که قورئان و به‌رنامه‌ی خوایه)، که‌وا بوو با هه‌ر به‌وه دڵ خو‌ش بن، هه‌ر ئه‌وه‌ش

چاکتره بۆيان له هه موو ئه و شتانه ی که خه لکی خه ریکن کوی ده که نه وه و که له که ی ده که ن. **قُلْ أَرَعَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَاللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ** ﴿٩١﴾

بلی پیا ن: هه وائ م به دنی، ئیوه چۆن له خۆ تانه وه ئه و رزق و رۆزیه ی که خوا پیی به خشیوون دابه شی ده که ن و هه ندیکی به حه رام داده ئین و هه ندیکی به حه لال (که چی باوه رتان به به رنامه ی خوا نیه)، پیا ن بلی: ئایا خوا خوی مۆله تی ئه و کاره ی پیا دا و ن؟! یا خود له خۆ تانه وه شت به دهم خوا وه هه لده به ستن؟! **وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ**

﴿٩٢﴾ باشه، ئاخۆ له رۆژی قیامه تدا گومان و بۆچوونی ئه و که سانه چۆن بی ت که درۆ به دهم خوا وه هه لده به ستن؟ (ئایا واده زان لى پرسینه وه نیه؟) به راستی (له گه ل لاری زۆریه ی خه لکیدا) خوا هه ر خا وه نی فه زله به سه ریانه وه، هه ر چه نده زۆریه یان سو پاس نا په زیرو بى ئه مه که ن. **وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ** ﴿٩٣﴾ ئه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم) تو به هیچ کاریک هه لئاسی، هیچ به شیک له قورئان ناخو ئیتته وه (که ئیمه ئاگادار نه بین، ئیوه ش ئه ی خه لکینه) به هیچ هه لسو که و تیک هه لئاسن که ئیمه شایه ت نه بین به سه ریانه وه له کاتیکدا ئه نجامی ده دن و تیایدا رۆده چن، هیچ شتیکش له په روه ردگاری تو، ون نایه ت له پارچه ئه تو میکه وه بگره له زه وی یان له ئاسماندا، بچوک تر بی ت یان گه و ره تر، که له دۆسیه یه کی تابه تی ئاشکرادا لای ئیمه تو مار نه کرا بی ت. **أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ** ﴿٩٤﴾ ئاگادار بن که به راستی چاکان و خۆ شه ویستانی خوی می ره بان نه ترس و بیم پرو یان تیده کات (له سه ره مه رگ و له رۆژی لى پرسینه وه دا)، نه غه م و په ژاره و دله نگى دایان ده گری ت (به لکو فریشه و هکان به پروو خۆشیه وه مژده ی سه رفرازی و خۆشنو و دیان ده ده نی)... **الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ** ﴿٩٥﴾ ئه و به خته وه رانه ئه و که سانه ن باوه ری به تین و دامه زراوو پر سۆزیان هی نا وه به په روه وردگاریان و خۆشیان ده پاریزن له خه شم و قینی خوا (به هوی ئه نجامدانی فه رمانه کانی خوا و ته ریز کردنیان له حه رام)... **لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** ﴿٩٦﴾ هه ر بو ئه وانه مژده ی (کامه رانی و به خته وه ری) له ژیا نی دنیا دا (که مژده ی قورئان و فه رمو و ده یه) له قیامه تیشدا (مژده کان هه موو ده بنه واقع و، هه موو مژده قورئانه کان به زیاده وه دینه دی)، بیگومان ئه و به ئینانه ی خوا هه ر دینه دی و هیچ گۆرانیکیان به سه ردا

نایهت، ئا ئهوهیه سهرفرازی و کامه رانی گه وره و مه زن. **وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ** ﴿٦٥﴾ گوفتاری نابه جی و نادروستی خوانه ناسان خه فته بارو غه مگینت نه کات، چونکه به راستی عیزهت و به رزی و بلندی هه ره همووی هی خوایه، ئه و زاته هه میسه بیسه ر و زانایه. **أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ** ﴿٦٦﴾ ئاگادار بن که به راستی هه ره کهس له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه خوا خاوه نیانه، ئه وانه ی جگه له خوا شتی تر ده په رستن و په پره وی رپیازی تر ده کهن (وه نه ییت شوین رپیازیکی چاک کهوت بن) ئه وانه ته نها شوینی گومان کهوتوون، ئه وانه جگه له درو کردن و گوتره کاری هیچی تر ناکهن. **هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ** ﴿٦٧﴾ هه ره زاتی خوایه که شه وی بو به دیمینان تاهه کو تیایدا بجه وینه وه، روژیشی کردوه به پروونا که ره وه، (تا کارو کاسپی تیادا ئه نجام بدهن)، به راستی ئا له و دیاردانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن (له سه ر ده سه لات و توانایی په رووه ردگار) بو که ساتیک که بیستن و تیبگهن. **قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ** ﴿٦٨﴾ خوانه ناسان ده لین: خوا مندالی بو خوی بریارداوه! پاک و بیگهردی شایسته ی ئه و خوایه یه، ئه و زاته بی نیازه (پیوستی به کورو کچ نیه)، هه رچی له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه هه ره خوا خاوه نیانه، بیگومان هیچ به لگه و نیشانه یه کتان نیه بو ئه م بوختانه نارواهیه، ئایا شتیک هه لده به ستن بو خواو (بی باکانه) ده لین، که هیچی لی نازان و هیچ بنه مایه کی نیه؟! **قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ** ﴿٦٩﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ تو بلی: به راستی ئه وانه ی درو بوختان به دهم خواوه هه لده به ستن، ئه وه سه رفرازو رزگار نابن. **مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ** ﴿٧٠﴾ به لکو هه موو ده سه که وته که یان ژیا نی دنیا و رابواردنی دنیا یه، له وه و دوا گه رانه وه یان بو لای ئیمه یه، ئه وسه سزای به ئیشیان ده دهن و تالو ده که یان به گه روویاندا به هو ی ئه وه ی که بیباوه ر ئه بوون پیی. **وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ** ﴿٧١﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به سه ره ات و هه والی نوح به سه ر ئه و خه لکه دا بخوینه ره وه، کاتیک به قه ومه که ی خوی وت: ئه ی قه وم و که سم، ئه گه ر ئیوه سه غلته ن، به مانه وه ی من

له نا و تاندا و يادخستنه وهی ئایه ته کانی خواتان لاگرانه ئه وه دلیبان که من کۆل نادهم، پشتم به خوا بهستووه لهو کارهدا، (ئیترا ئیوه چیتان له دهست دیت دریغی مه کهن) خۆتان و بته کانتان و هاوپیرو باوه په کانتان بکهونه خۆو رای خۆتان کۆبکه نه وه، پاشان به ئاشکرا چی ده کهن بیکه، هه رچیان له دهست دیت دژ به من ئه نجامی بدهن (منه تان نه ییت)، مۆله تم مه دهن. **فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ**

أَكُونُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ جا ئه گهر پشتم تیبکه و باوه رم پینه کهن (پیم سهیره چونکه): ئه وه من هیچ یاداشتیک و هیچ شتیکم له ئیوه داوا نه کردووه، به لکو یاداشت ته نه ا له سه ر خواجه و من فه رمانم پی دراوه که له ریزی موسلماناندا بم. **فَكَذَّبُوهُ فَانْتَبِهْ وَفَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا**

بِأَيَّتِنَا فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ که چی بانگه وازه که یان به درۆ زانی، ئینجا ئیمه ش نوح و هه موو ئه وانه ی که له گه لیدا بوون له که شتی که دا رزگارمان کردن و کردیشمان به جینشین و هه موو ئه وانه مان نوقی ره هیل و زریان که کرد که پروایان به ئایه ت و فه رمانه کانی ئیمه نه بوو، ئینجا ته ماشاکه و سه رنج بده و بزانه سه ره نجامی ئه و که سانه چۆن بوو که بیدار کرابوونه وه و هۆشیاریان پیدرابوو. **ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا**

إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ پاشان دوا ی نوح، پیغه به رانی ترمان نارد بو سه ر قه ومه که یان، جا ئه وانیش به چه نده ها به لگه و نیشانه و مو عجزه ی زۆره وه هاتن، که چی ئه و خه لکه باوه رپان نه ده هینا به وه ی که پشتر باوه رپشیان پیی نه بوو، ئابه و شیوه یه ئیمه مۆر ده نین به سه ر دلی ده ستریزکاراندا. **ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى**

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِأَيَّتِنَا فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ جا دوا ی ئه وان موسا و هارو وغان ره وانه کرد بو فیرعه ون و داروده سته که ی، هاوپی له گه ل مو عجزه ی زۆردا که چی ئه وان خۆیان به گه وره زانی و پروایان پی نه کردن، ئه وانه که ساتیکی تاوانبار و گونا هباربوون. **فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ**

مُبِينٌ ﴿٧٦﴾ جا کاتیک حه قیقه تیان له لایه ن ئیمه وه (له ریگه ی موسا وه) بو هات وتیان: به راستی ئه مه جادوویه کی ئاشکرا یه!! **قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ** ﴿٧٧﴾ موسا پیی وتن: باشه ئیوه به م حه قیقه ت و راستیه ی که بۆم هیناون ده لێن: (جادوو)؟! ئایا ئه م مو عجزه جو را و جو رانه جادوون؟! خو جادوو گه ران سه رفراز نابن؟! **قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ**

لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾ فیرعه ون و دارو ده سته ی وتیان: باشه تو بو ئه وه ها توویت که ویلمان بکه یه له و بیرو باوه رو به رنامه یه ی که باوو با پیرانمان له سه ری بوون و له وانه وه بو ئیمه

ماوه ته وه؟ (ټاڼا بهم پريازې) ده تانه ویت د هسه لاتداری و گه وره یې بُو خوتان له سهر زه ویدا به ده ست بهین؟
 ټیمه پرواتان پي ناکهین!! **وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ** ﴿٧٩﴾ ټینجا فیرعهون فهرمانیدا) وتی:
 ئاده ی ههرچی جادووگه ری زاناو شاره زاهه یه بهین و بوم کوپکه نه وه. **فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى**
الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ جاکاتیک جادووگه ران هاتن و (بریاردر جادووگه ری خویان بنوین و موعیزه ی
 موسا به تال بکه نه وه) موسا پي وتن: ده ی چیتان هه یه فرپی بدن و بیخه نه روو!! **فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا**
جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ نهوسا جادووگه ران،
 جادووی خویان نواند موسا وتی: ههرچی کردووتانه و نیشانی نهو خه لکه تانداوه هه مووی جادووه و هیچی تر،
 بیگومان خوا دوی تاویکی تر پوچی ده کاته وه، به راستی خوا کرده وی نه وانه ی که تووی خراپه ده چین چاک
 و سهرکه وتوو ناکات. **وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ** ﴿٨٢﴾ به لکو خوا حق و راستی
 ده چه سیپیت به فهرمان و ویسته کانی خوی نه گهر چی تاوانکارو تاوانباران پیان ناخوش بیت. **فَمَا عَمَّنْ**
لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ سهر نه نجام کهس باوهری به موسا نه هیئا جگه له چه ند لاویک (چونکه زوربه ی
 خه لکه که) ده ترسان له فیرعهن و دارودهسته که ی که به لایان به سهر بهین و تووشی نازارو نه شکه نه بیان بکه ن،
 به راستی فیرعهون خوی به گه وره و بلند ده زانی له زه ویدا، به راستی نهو له سنوور ترازوان بوو. **وَقَالَ مُوسَى**
يَقَوْمُ إِن كُنْتُمْ عَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ موساش به قهومه که ی وت: نه ی قهوم
 و عه شره تم، نه گهر ئیوه به راستی باوهرتان به خوا هیئاوه، نه وه ئیتر پشت بهو به ستن نه گهر موسلمان و
 ملکه چن. **فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ** ﴿٨٥﴾ نهوسا (ئیانداران) وتیان: ټیمه
 ئیتر ههر پشتان به خوا به وستووه، په روه ردگارا مه مانگیره به هوکاری سهرگه ردانی بُو قهومی سته مکاران (که
 ههم ټیمه نازار بدن ههم خوشیان گونا هبار بن و دوور بکه ونه وه له ئیان). **وَنَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ**
الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ هه روه ها به رهمه ت و میهره بانی خوت (دهرووی خیرمان لی بکه ره وه) رزگارمان بکه له ده ست
 هو زو دهسته ی بی باوهران. **وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ**
قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ ټیمه وه حیشمان نارد بُو موسا (علیه السلام) و براکه ی تا له
 میسر دا چه ند ژووریک ئاماده بکه ن و نهو ژوورانه ش بکه نه شوینی خوا په رستی و رووی تیبکه ن و پیمان وتن

نوڙهه کائنات به چاکی نه نجام بدن، مژدهش بده به ئيمانداران. **وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآءَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ** ﴿٨٨﴾ جا کاتیک سته می فیرعهون له سنوور دهرچوو موسا نزی کردوو وتی: پهروهردگارا، بهراستی تو له ژبانی دنیادا ناز و نعيمهت و مال و حال و جیگه و ریگهی خوش و رازاوت بهخشیووه به فیرعهون و دارودهسته کهی، پهروهردگارا، نهو شتانه بوووته هوئی نهوهی که (خهلکی) له ریازو بهرنامهی تو ویل و گومپان، پهروهردگارا: مال و سامانیان تهره تونا بکهو کویری بکهروهه، دلیان بگوشه، (تا ههست بهخوشی نه کهن)، نهامنه باوهر ناهین ههتا سزاو نازاری بهئیش نهین. **قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ** ﴿٨٩﴾ پهروهردگار فهرمووی: بیگومان دوعای ههردووکتان وهرگیرا وادیاره هاروون (علیه السلام) بهکول ئامینی کردوه، بهلام ئیوه ههر بهردهوام بن لهسهر ریازی راست و دروستی هیدایهت و شوین ریازی نهوانه مه کهون که حق نازان و نافامن. **وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ** ﴿٩٠﴾ نهوسا نهوهی ئیسرائیلان بهدهریادا پهپراندهوه، فیرعهون و سهربازانی بو ستهم و دهستدریژی شوینیان کهوتن، تا نهو کاتهی (که ئاوه که چوهوه باری ئاسایی خوئی) فیرعهون خهریک بوو دهخنکا ئا لهو کاتهدا وتی: وا ئیتر باوهرم هیئا بهوهی که هیچ خوایهک نیه جگه لهو خوایهی که نهوهی ئیسرائیل باوهرپان پیهنناوه و من ئیتر له موسلمان و ملکهچانم. **ءَالْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ** ﴿٩١﴾ نهوسا پیی و ترا ئایا ئیسته، (باوهر دههینیت!) له کاتیکدا بهراستی پیشترا یاخی بوویت و له ریزی نهوانه دا بوویت که تووی خراپهیان دهچاند؟! **فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ** ﴿٩٢﴾ نهمرؤ ئیتر لاشهی تو رزگار ده کهین تا بیته موعجزه و پهند و ئاموژگاری بو نهوانه دی دوایتو دین (دیاره خوی گهوره پاراستویهتی لهوهی که ماسی بیخوات، شهپولی دهریا گه یاندیه که نار، تا نهوانه دی که بهخوایان دهزانی بهچاوی خوایان بینن که فیرعهون ئاده میزادیکه وهک نهو خهلکه و بیته پهند، بو ههموو پاشاو زوردارهکانی سهر زهوی که نهوه سهر نه نجامی مسوگهری ههموویانه)، بهلام بهراستی زوربهی خهلکی له ئایهت و موعجزهکانی ئیمه غافل و بیئاگان. **وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْوَأَ صَدَقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ** ﴿٩٣﴾ لهوهودوا ئیمه دهروومان له نهوهی

ئیسرائیل کردهوه و شوین و جیگه و ریگه خۆشان بیخشین و له چهندهها رزق و پۆزی چاک بههرههرمان کردن، جا ئەوان جیاوازی و ناکۆکیان نهبوو ههتا زانست و زانیاری تهواویان بۆ هات (کهچی ئەوان دینی خوا که هۆی یهکبون و یهکگرتوو یه کردیانه هۆی دووبههرکی و جیاوازی هههرچهنده زانست و زانیاریشیان لهو بارهیهوه ههبوو)، بهراستی پهروهردگاری تۆ (ئهی محمد ﷺ) داوی دهکات له نیوانیندا له پۆزی قیامهتدا لهوکیشهو شتانهدا که ئەوان جیاوازی و ناکۆکی تیدا دهکن. **فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ** ۹۱ جا ئەگەر تۆ دهربارهی ئەو شتانهی که بۆمان دابهزاندوویت لهبارهی نهوهی ئیسرائیلهوه له شک و گوماندایت، ئەوه پرسیار بکه لهو کهسانهی که پیش تۆ له تهورات شارهزان و دهیخویننهوه، سویند بهخوا بهراستی حق و راستیت لهلایهن پهروهردگارتوه بۆ هاتوو، کهوابوو بههیچ شیویهک گومانتهیته و مهچۆره ریزی گوماندارانهوه. **وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَسِرِينَ** ۹۲ ههروهها) نهکهیت بچیته ریزی کهسانیکهوه که باوهریان به موعجزه و نیشانهکانی (دهسهلاتداریتی) خوا نییه، چونکه ئەگەر وایت، دهچیته ریزی خهسارهتمهتد و زهرهمهندانهوه. **إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ** ۹۳ بهراستی ئەوانهی که وهک فیرعهون و دارو دهستهی ستهمکارو تاوانبارو گوناهاکارن، بریاردادهی پهروهردگارت لهسهریان چهسپا، ئەوانه: باوهر ناهینن. **وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ** ۹۴ ئەگەر چی ههرچی بهلگه و موعجزه ههیه بۆیان پیش ییت، ئەوانه ههر باوهر ناهینن ههتا سزای بهئیش و ئازار دهبینن. **فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ** ۹۵ جا دهبوايه خهلکی ئەو شارو شاروچکانهی هههرهشهیان لیکرابوو باوهریان بهینایه و باوهرکهیان سوود بهخش بوايه بۆیان، بهلام باوهری هیچ کامیان سوودی پینهگهیاندن جگه له قهومی یونس (علیه السلام) نهییت کاتیک که باوهریان هینا سزای سهرشورپیمان له ژیا نی دایدا لهسهر ههلگرتن و تا ماوهیهک له نازو نیعمهت بههرههرمان کردن. **وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْفِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ** ۹۶ خو ئەگەر پهروهردگارت بیویستایه (دهیتوانی بهزۆرو بهناچاری (ههر ههموو دانیشتوانی سهر زهوی باوهر بهینن (بهلام پهروهردگاری مهزن ریزی بۆ ئادهمیزاد داناوه و سهرپشکی کردوو)، جا ئایا تۆ (ئهی پیغمبهر ﷺ، ئهی ئیانداری) تههوی زۆر لهخهلکی بکهی بۆ نهوهی بروادارین؟! **وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا**

يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ هیچ کەس بۆی نیه باوەر بهینیت (ههتا ههول نه دات و خوێ ماندوو نه کات و بیر نه کاتهوه و) ویستی خوایشی له سههر نه ییت و سزای (توند و رپسواکهه) ده خاته سههر ئه وه که سانهی که عهقل و ژیری به کار ناهین. **قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْأَيُّهُ وَالْثَدْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾** پێیان بلی: ته ماشا بکهه و سههرنج بدهن: خوا چی دروست کردوو له ئاسمانهکان و زهوبدا، که چی به لگه و نیشانه و ئاگاداریهکان سوودیان نیه بۆ ئه وه که سانهی که باوەر ناهین و (رپیازی ئیمان ناگره بههه). **فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ﴿١٠٢﴾** ئه وه بی باوه رانه) چاوه رپی چی ده کهه، مه کهه چاوه رپی ئه وه نا کهه که رۆژگاریکیان به سههر بهینین وه که ئه وهی به سههر ئه وانهی پێشیاندا هینامان؟. بلی: جا ئیوه چاوه رپی بن، به راستی منیش له کهه ئیوه دا له چاوه پروانانم. **ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾** له وه ودوا (کاتیک بریارماندا خوانه ناسان له ناو بهرین) پیغه مبه رانمان و ئه وانهی که باوه ریان هیناوه رزگار ده کههین، ههر به وه شیوهیه به ئه رکی خوێمانی ده زانین که ئیمانداران رزگار بکههین. **قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾** بلی: ئه ی خه لکینه ئه کهه ئیوه گومانتان ههیه له ئاین و به رنامه ی من، ئه وه چاک بزانه که: من ههرگیز ئه وه شتانه ناپه رستم که ئیوه له جیاتی خوا ده یان په رستن، به لکو ئه وه خوایه ده په رستم، که مردنی ئیوهی به دهسته و من فه رمانم پیدراوه که له دهسته ی باوه رداران بم. **وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾** ههروه ها فه رمانم پیدراوه که به راست و ره وان پرووت بکه ره ئاین و دینداری به وه په ری ملکه چی و دلسۆزیه وه، ههروه ها فه رمانم پیدراوه که: نه کههیت له دهسته ی موشریک و هاوه لگه ران بیت. **وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾** هاناو هاواریش نه بهیت بۆ که سییک یان شتییک له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده کههیه ییت نه زیان (چونکه قازانج و زیان ههر به دهسته خوایه)، خو ئه کهه کاری وا ئه نجام بدهیت، ئه وه به راستی تو له سته مکارانیت. **وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾** ئه ی ئینسان ئه کهه خوا تووشی ناخوشی و زیانیکت بکات، ئه وه هیچ کەس ناتوانیت فریات بکهویت و له سه رتی لابه ریت جکه له و زاته، یاخود ئه کهه بیهویت تووشی خیر و خوشیه کت بکات،

ئەو ھېچ كەس ناتوانىت بەرى فەزىل و بەخشى خوا بگرىت، ھەر كام كە بىھوئىت لە بەندەكانى بەھرەوەر دەكات (لە نازو نىعمەتانى بى شومار) ئەو زاتە ھەمىشە لىخۆشبوو مېرەبانە. **قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ** ﴿١٠٨﴾ ئەى پىغەمبەر ﷺ بلى: ئەى خەلىكىنە بەراستى ھەق و راستىتان لەلايەن پەرورەدگار تانەو ھەتەو، ئەو ھى رىبازى ھىدايەتى وەرگرتىت ئەو سوودى بۆ خۆيەتى، ئەو ھى گومرا بووئىت و رىيى و ن كرىت، ئەو گومرايىھەى لەسەر خۆى دەكەوئىت و من لىپرسراو چاودىر نىم بەسەر كارو كەدەو ھى ئىو ھە. **وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُضِّمَ اللَّهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ** ﴿١٠٩﴾ تۆ ئەى پىغەمبەر ﷺ ھەر شوئى ئەو (بەرنامەيە) بکەو ھەى رىگەى وەھى و نىگاوە بە تۆ دەكات و ئارامگرو خۆگربە (لەبەرنامە ھەر كىشەيەكەو ھەى خوانەناسان بۆت پىش دەھىنن) ھەتا خوا خۆى داو ھى دەكات و ئەو زاتە چاكتىن و دادپەرورەترىنى دادو ھەرانە.